

1. Gered uit de modderpoel!

Als kind kon ik daar angstdromen van hebben: dat je wegzinkt in een moeras. Wij hadden een stripboek van Robert en Bertrand, en daarin zonk inderdaad een boef weg in een moeras. Iemand stak nog een tak van een boom naar hem uit, maar toen hij die pakte, brak de tak. En hij zonk weg.

Het is dat gevoel, dat David gehad moet hebben. Wegzinken in een modderpoel. Je hebt geen enkel houvast. En hoe meer je beweegt, hoe meer die modder zich om je heen sluit. Misschien heeft David het letterlijk meegemaakt, dat kan. Maar het kan ook figuurlijk bedoeld zijn. Wegzinken in een put, je dood tegemoet... En in zijn nood schreeuwde hij het uit, naar God, om hulp. 'Vurig verwachtte ik de HERE, toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep, Hij trok mij op uit de kuil van het verderf, uit het slijk van de modderpoel, Hij stelde mijn voeten op een rots, mijn schreden maakte Hij vast.' Wat een wonder! Vaste grond onder je voeten! Je bent gered! En je kunt weer zingen! Een loflied voor God! Heeft u het weleens uitgeschreeuwd naar God? 'O God, help! Help me toch, alstublieft!' Soms lijkt het wel of God je niet hoort. Soms duurt het maar en duurt het maar... En toch: God blijft trouw! Laat Hem nooit los, gemeente, want Hij hoort uw stem! Zonder enige twijfel! Hij steekt geen tak naar u uit, nee, Hij steekt Zijn eigen hand toe!

2. Hoe kun je God daar óóit genoeg voor danken?!

En als David dan weer op een rots staat, vol dankbaarheid, dan vraagt hij zich af: 'Hoe kan ik God danken? Hoe kan ik

ooit voldoende laten zien, hoe blij ik ben dat Hij mij gered heeft?' Als hij daarover nadenkt, dan zingt hij vers 7, 8 en 9. Hij denkt: 'Zal ik gaan offeren? Schapen en bokken als offers brengen aan God?' Dat is op zichzelf wel prachtig, maar is dat nou waar God blij mee is? De wet schrijft wel offers voor, op zichzelf is daar niks mis mee, maar je kunt als het ware je dankbaarheid afkopen, met allerlei cadeautjes voor God, en intussen blijf je zelf buiten schot. Dat kun je in de kerk ook ook: een flinke gift geven, maar niet van binnen veranderen. Je kunt zelfs een gift geven in tijd: je inzetten voor allerlei goede doelen – en tegelijk, van binnen, trots blijven. Niet werkelijk buigen voor God. Niet werkelijk jezelf aan Hem uitleveren. Dat is wat David hier onder woorden brengt, in twee tegenstellingen. Leest u maar mee, vers 7: 'In slachtoffer en spijsoffer hebt Gij geen behagen, nee... Gij hebt mij geopende oren gegeven!' Dat is de eerste tegenstelling. Niet al die cadeautjes, maar gehoorzaamheid! Een open oor voor God! En dan de tweede tegenstelling: 'Brandoffer en zondoffer hebt Gij niet gevraagd. Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de boekrol is over mij geschreven; ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste.' Opnieuw: niet allerlei geschenken voor God, maar... beschikbaarheid!

3. Gehoorzaamheid is beter dan offers!

Dat David dit zo zegt, dat is niet toevallig. Want dit is nu precies waarop het misgelopen is bij koning Saul. Op het moment dat David deze Psalm schrijft is Saul nog koning. Maar Saul heeft keer op keer gekozen voor zichzelf en niet voor God. Op een keer heeft God Saul een overwinning gegeven op de Amelekieten (1 Samuël 15). En van tevoren had God gezegd, via de profeet Samuël: 'Je mag géén oorlogsbuit voor jezelf meenemen, Saul. Want dit is Mijn oorlog, Ik geef de overwinning.' Maar wat doet Saul? Hij neemt toch oorlogsbuit mee. Dan komt de profeet Samuël, en hij zegt: 'Wat is dat daar, al dat vee? Saul, heb je toch oorlogsbuit meegenomen? God heeft toch duidelijk gezegd dat dat niet mocht?'

'Ja,' zegt Saul dan, 'maar ik ga hiervan offeren aan de HERE!'

'Hol!' zegt Samuël dan, 'gehoorzaamheid is beter dan offers! Omdat je dit gedaan hebt, Saul, heeft God je verworpen!'

En als dat gebeurd is, dan gaat Samuël, in opdracht van God, een nieuwe koning zalven: David. Maar nog in het geheim. Niemand mag het weten, zéker Saul niet.

En dan komt die dag, dat Israël in oorlog is met de Filistijnen, en dat uit het kamp van de Filistijnen die krijger naar voren treedt, Goliath, die reus, meer dan drie meter lang. Goliath, die de spot drijft met God, en met alles wat heilig is voor Israël. En als David, die wéét dat hij gezalfd is, dát hoort, dan beseft hij: 'Nú komt het erop aan! Nú vraagt God van mij om naar voren te gaan. Ik moet de strijd aanbinden.' Hij gaat naar koning Saul en hij zegt: 'Koning, hier ben ik. De vrijwilliger die u zoekt. Laat mij maar vechten. Hier ben ik, stuur mij!'

En David gaat. Vrijwillig. En in de naam van God verslaat hij de reus.

Maar wat David niet kon voorzien: die overwinning op Goliath werd het begin van een lijdensweg. Want Saul werd stikjaloers. En hij wist: 'David wordt koning in mijn plaats.' Alles deed Saul om David te vermoorden! Alles! Hij heeft hem achterna gezeten, tot in de verste uithoeken van de woestijn. Maar hoe Saul ook tekeer ging, God bewaarde

David. En zo zingt hij hier, in Psalm 40: 'U heeft mij wéér gered! En alle slachtoffers en brandoffers zullen altijd tekort schieten, HERE, om U te danken. Ik kan U alleen maar danken met mijn leven. Met mijn beschikbaarheid. Hier ben ik, helemaal voor u!'

4. Vrijwillige dienstbaarheid van David, en vooral: van Zijn Zoon en Heer!

En nu is het zó indrukwekkend, gemeente. De schrijver van de Hebreeënbrief, in het Nieuwe Testament, die pakt deze woorden van David op, en hij zegt: 'Die woorden van David, dat zijn profetische woorden! Met die woorden heeft David de houding geschilderd van zijn grote Nakomeling, die tegelijk zijn Heer en Verlosser is, Jezus Christus.' In Hebreeën 10: 5 staat dit: 'Daarom zegt Jezus bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. Toen zeide Ik: zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om uw wil, o God, te doen.' U merkt wel: de vertaling is iets anders, maar dit is overduidelijk Psalm 40! Deze tekst geeft ons zo als het ware een kijkje in de hemel. Een kijkje in God Zelf... God de Vader, en God de Zoon, die als het ware in overleg zijn. 'Hoe moet dat met die wereld? Hoe moet het met de mensen? Er is zóveel kwaad, zóveel zonde, zóveel nood... de mensheid holt naar de afgrond! En de offers, die mensen brengen, die kunnen daar niets aan veranderen, omdat hun hart verhard is, versteend. Hoe moeten we deze mensen redden?!' De Vader en de Zoon, ze kijken naar deze wereld met ogen vol liefde. En ze overleggen: 'Hoe kunnen we ze redden, die mensen met ál hun fouten?' Op college leerde ik ooit: 'Dat is nou de raad des vredes.' God hield in Zichzelf vredesberaad.

René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl

En toen zei de Zoon: 'Vader, Ik kom! In de boekrol is over Mij geschreven, Ik heb lust om Uw wil te doen, o God, Uw wet, Uw Torah, is in Mijn binnenste.' En de Zoon ging. Die lange, lange lijdensweg naar het kruis... Vrijwillig! Totaal vrijwillig!

Vandaag staan ze klaar: brood en wijn. De tekenen van Zijn offer, Zijn vrijwillige offer. 'Hier ben Ik,' heeft Hij gezegd, 'hier ben Ik, voor jullie, om de wil van Mijn Vader te doen, om jullie te redden. Neem maar, het brood, teken van Mijn lichaam. Drink maar van de wijn, teken van Mijn bloed. Voor jou, Mijn kind, baande Ik de weg. De weg naar de Vader. De weg naar Huis.'

5. Hoe reageren wij op onze redding?

En nu is de vraag aan ons: hoe reageren wij op die redding? Jezus Christus trok ons uit de modder, uit het moeras! Hij gaf ons vaste grond onder de voeten. Geven we Hem nu cadeautjes? Iets wat we óver hebben, iets wat we toch wel kunnen missen? Of geven we... onszelf? Alles! 'HERE, zegt U het maar! Wat ik moet doen, met mijn tijd, met mijn geld, met mijn gaven, met alles wat ik heb? Hier ben ik, HERE, van top tot teen, voor U alleen!'

6. 'Hier ben ik!'

Gemeente, als u straks naar voren loopt, dan is dát wat u zegt! Dan zegt u: 'Here Jezus, ik red het niet! Ik kan het niet zonder U! Ik heb U nodig, heel mijn leven, in alles! Hier ben ik, om Uw wil te doen. U gaf Uzelf, zonder enige reserve. Wat kan ik dan anders dan mijzelf geven? O Lam van God, ik kom! Ja, ik kom!'

Amen.

*Zoals ik ben, geen andere grond heb ik, dan 't woord van uw verbond, en dat Gij zelf mij zocht en vond –
O Lam van God, ik kom, ik kom!*

*Zoals ik ben, arm, blind en naakt, kom ik tot U, die zalig maakt.
Uw liefde heeft mij aangeraakt!
O Lam van God, ik kom, ik kom!*

*Tekst: C. Elliot. Vertaling: L.M. Vreugdenhil
Muziek: W.B. Bradbury
Evangelische Liedbundel 211: 1, 3, 4 en 5*

*Zoals ik ben, neemt Gij mij aan en wilt mij van mijn schuld ontslaan;
op uw belofte kan ik aan!
O Lam van God, ik kom, ik kom!*

*Zoals ik ben, ver weggedwaald, heeft mij uw liefde achterhaald;
nu ben ik, Heer, van U totaal!
O Lam van God, ik kom, ik kom!*